

**Πανηγυρικός λόγος 25^{ης} Μαρτίου στο Μητροπολιτικό Ναό
της Αρναίας του κ. Παντελεήμων Κουρτίδη
του Γυμνασίου Αρναίας**

25/3/2022

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ

**Σεβασμιώτατε, Σεβαστοί πατέρες,
Κ. Αντιδήμαρχε, Κ. Πρόεδρε του Τοπικού Συμβουλίου
Αρναίας, Εκπρόσωποι της τοπικής Αυτοδιοίκησης,
Εκπρόσωποι των Σωμάτων Ασφαλείας,
Αγαπητοί Εκπ/κοί, Κυρίες και Κύριοι, Αγαπητά μας παιδιά...**

Βρισκόμαστε στο κατώφλι της σημαντικότερης επετείου της σύγχρονης ελληνικής πολιτείας, ένα χρόνο μετά τη συμπλήρωση 200 χρόνων από την έναρξη του Αγώνα της Ανεξαρτησίας του **1821**, τη μέρα αυτή που επιλέχτηκε για να εξαγγελθεί στην ανθρωπότητα το μήνυμα της έλευσης του Θεανθρώπου, την ίδια μέρα η ελευθερία έκανε τα πρώτα αποφασιστικά βήματα για να επιστρέψει στην πατρίδα μας.

Η Ελληνική Επανάσταση υπήρξε καθοριστικής σημασίας για την αναγέννηση του ελληνικού έθνους, και ενίσχυσε την ιδέα της ατομικής ελευθερίας στην ευρωπαϊκή ήπειρο του 19ου αιώνα, καθώς το ελληνικό αίτημα για ελευθερία παρακίνησε πλήθος υποστηρικτών. Έχει λοιπόν ο ελληνικός ξεσηκωμός, ευρύτερη ιστορική διάσταση. Τετρακόσια χρόνια μέσα από τη δουλεία και τον εξευτελισμό οι Έλληνες, όχι μόνο διατήρησαν τη συνείδηση της εθνικής τους υπόστασης αλλά συγκέντρωσαν μέσα τους ηθικές και πνευματικές δυνάμεις, κρατώντας κατά τον **Δ. Σολωμό**:
<<πάντα ανοιχτά πάντα άγρυπνα τα μάτια της ψυχής τους>>.

Η Ελληνική Επανάσταση του 1821 και ο Αγώνας που ακολούθησε έως την δικαίωση του αιτήματος των Ελλήνων για Ελευθερία, αποτελεί την απαρχή της σύγχρονης ιστορίας μας.

Είμαστε και πάντα θα είμαστε δεμένοι με αυτήν την γέννηση, με αυτό το παρελθόν.

Ο Γεώργιος Σεφέρης κάποτε έγραψε: <<Ανήκουμε σε μια χώρα που είναι τόσο μικρή όσο μια φλούδα γης που είναι ένα πέτρινο ακρωτήριο στη Μεσόγειο, που δεν έχει άλλο αγαθό παρά τη θάλασσα, το φως του ήλιου και τον αγώνα του λαού>>.

Στον δίκαιο αγώνα των Ελλήνων συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό η **Ορθόδοξη Εκκλησία**, η οποία ήταν παρούσα σε όλες τις τουρκοκρατούμενες ελληνικές κοινότητες, συντηρούσε σχολεία, υπαγόρευε κοινούς κανόνες ζωής, εμπύχωνε και κυρίως μάθαινε στους σκλαβωμένους την ελληνική γλώσσα, εξασφαλίζοντας μέσα στους τέσσερις αιώνες σκλαβιάς, την ενότητα και την ελπίδα της λευτεριάς. Συγχρόνως, η ψυχή των ρωμιών θερμαινόταν από τα κηρύγματα των Ελλήνων Διαφωτιστών: του **Ρήγα Φεραίου**, του **Αδαμάντιου Κοραή**, του **Πατρο-Κοσμά του Αιτωλού**.

Είναι γεγονός, ότι ο λαός μας επέλεξε να ζεύξει την επέτειο της εθνικής του παλιγγενεσίας με την **εορτή του Ευαγγελισμού**, ταυτίζοντας στη συλλογική συνείδηση, την απαρχή της σωτηρίας και ανάστασης του γένους των Ελλήνων με την απαρχή της σωτηρίας και ανάστασης του γένους των ανθρώπων.

Στο χαρμόσυνο μήνυμα του **αρχαγγέλου Γαβριήλ** της σαρκώσεως του **Θεανθρώπου Χριστού** για την λύτρωση του ανθρώπινου γένους, η **Παρθένος Μαρία** αντέδρασε αρχικά, εκφράζοντας σεμνά την αυτεπίγνωση των ορίων της:

<<πῶς ἔσται μοι τοῦτο;>>, δηλαδή, <<πως θα μου συμβεί αυτό;>>, στη συνέχεια όμως, συναινώντας ταπεινά στη Θεϊκή βούληση, είπε, <<γένοιτό μοι κατά το ρῆμα σου>>.

Χωρίς αμφιβολία, εάν η Ελλάδα σήμερα είναι ελεύθερη, το χρωστάμε σε μια χούφτα ραγιάδων που ξεσηκώθηκαν ενάντια σε κάθε λογική, απέναντι σε κάθε πρόβλεψη, άλλωστε, απέναντί τους είχαν μια πανίσχυρη αυτοκρατορία, την Οθωμανική.

Στα απομνημονεύματά του, ο στρατηγός **Μακρυγιάννης** γράφει: «στο θαύμα κι όχι στη λογική χρωστάει την ανάστασή του το Γένος μας». Κατά τον Μακρυγιάννη η λογική έλεγε, ότι δεν μπορούσαν λίγοι ξυπόλυτοι κι άοπλοι να τα βάλουν με την πανίσχυρη Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Το πρόσωπο όμως, που υπήρξε η ενσάρκωση της επανάστασης και χωρίς αυτόν σίγουρα δε θα υπήρχε επιτυχία, ήταν ο **Θεόδωρος Κολοκοτρώνης**, ο ευφυής στρατηγός, που έμαθε τους κλέφτες και τους αρματολούς, να πολεμούν σαν στρατός και να σκέφτονται ελεύθερα.

Γράφει ο Κολοκοτρώνης στα απομνημονεύματά του:

«Ο κόσμος μας έλεγε τρελούς, ημείς, αν δεν ήμεθα τρελοί δεν εκάναμε την επανάσταση.....».

Η επανάσταση του 1821 υπήρξε μια πανεθνική εξέγερση, ένας πανελλήνιος αγώνας στον οποίο πήραν μέρος όλοι οι Έλληνες, ανεξαρτήτως φύλλου, ηλικίας, επαγγέλματος, μόρφωσης και κοινωνικής θέσης. **Το Άγιον Όρος**, με την ευχή των Πατέρων και με συναίσθημα φιλανθρωπίας, δέχεται ευσπλαχνικά γυναικόπαιδα που κατατρέχουν να σωθούν και να βρουν καταφύγιο, είναι η πρώτη φορά που <<εξ ανάγκης>> καταργείτε το <<άβατον>>. Όλοι, έδωσαν τα πάντα σ' αυτόν τον υπέρ πάντων αγώνα.

Παλαιών Πατρών Γερμανός, Ρήγας Φεραίος, Μακρυγιάννης, Ανδρούτσος, Καραϊσκάκης, Μπότσαρης, Τζαβέλλας, Παπαφλέσσας, Μαυρογένους, Μπουμπουλίνα, Κανάρης, Μιαούλης, Εμμανουήλ Παπάς και πόσοι άλλοι, γνωστοί ως ήρωες της επανάστασης, τόνωσαν την αγωνιστικότητα των Ελλήνων που με το σύνθημα, <<**ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ**>>, εδραίωσαν την πίστη των Ελλήνων και χαλύβδωσαν τη θέλησή τους, για την κατάκτηση της ελευθερίας. **Η Αλαμάνια, η Γραβιά, το Βαλτέτσι, το Μανιάκι, τα Δερβενάκια αλλά και η δική μας η Χαλκιδική**, έγιναν βωμός για να μαρτυρούν πως η θέληση ενός λαού είναι ικανή να διδάξει πως να ζει κανείς ελεύθερος.

Εκτός όμως από τις επιτυχίες, υπήρξαν και μεγάλες καταστροφές και ολοκαυτώματα. Μία τέτοια καταστροφή, θα διαδραματιστεί στη Χίο, γνωστή ως <<**η σφαγή της Χίου**>>, και θα αποτελέσει μία από τις χειρότερες και πιο βάνουσες σφαγές αθώων ανθρώπων στην παγκόσμια ιστορία.

Η είδηση της σφαγής της Χίου έφτασε στις ευρωπαϊκές εφημερίδες από την **Κωνσταντινούπολη** μέσω του Οθωμανικού ταχυδρομείου και δημοσιεύθηκε αμέσως σε εφημερίδες της Αυστρίας, της Γαλλίας και της Γερμανίας, προκαλώντας έντονα αισθήματα συμπάθειας.

Ειδήσεις που έφτασαν από την Κωνσταντινούπολη τις επόμενες μέρες μετά τη σφαγή, αναφέρουν τη δημόσια πώληση γυναικών και παιδιών από τη Χίο στα παζάρια της Πόλης.

Για πολλούς εξ αυτών, το τέλος ήταν τραγικό.

Ο Γάλλος, **Ευγένιος Ντελακρουά**, φιλοτεχνεί τον πίνακα, <<η σφαγή της Χίου>> και τον παρουσιάζει στο γαλλικό κοινό στο Παρίσι το 1824, όπου μέσα στο πίνακα ζωγραφίζει τους Έλληνες ως σύμβολο ελευθερίας απέναντι στην Οθωμανική βαρβαρότητα, ευαισθητοποιώντας τη γαλλική κοινωνία. Όταν παρατηρεί κάποιος τον πίνακα βλέπει, ότι δεν έχει καμιά ηρωική φιγούρα και δεν σε αφήνει να έχεις καμιά ελπίδα..... Τούρκοι διπλωμάτες μέχρι και σήμερα πιέζουν να αλλάξει ο τίτλος του πίνακα και να μετονομαστεί : <<Η καταστροφή της Χίου>>.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι, τόσο η σφαγή της Χίου στις 31 Μαρτίου 1822 όσο και η **ηρωική Έξοδος του Μεσολογγίου** τη νύχτα μεταξύ 10^{ης} και 11^{ης} Απριλίου του 1826, συγκίνησε τους ξένους και δημιούργησε έντονο φιλελληνικό ρεύμα στην Ευρώπη.

Στην έξοδο του Μεσολογγίου, η μεγαλειώδης αντίσταση των Ελεύθερων Πολιορκημένων στο Οθωμανικό ασκέρι θα αποδείξει πως ο θάνατος ενάντια στη πάλη της καταπίεσης ήταν προτιμότερος απ' το να ζεις δίχως ελευθερία.

Η ηρωική <<**Έξοδος**>>, είναι αυτή, που μερικά χρόνια αργότερα θα εμπνεύσει τον Εθνικό μας ποιητή **Διονύσιο Σολωμό**, να γράψει τον <<**Ύμνο εις την Ελευθερία**>>.

Η σημερινή μέρα της επετείου είναι μέρα που μας καλεί να γυρίσουμε την ματιά μας προς τα πίσω, να σκεφτούμε και να διαβάσουμε ό,τι νέο φέρνει η μελέτη και η έρευνα, να αναλογιστούμε με αυτοκριτική και να ανανεώσουμε τις αποφάσεις μας. Κύριος αυτοσκοπός όμως για έναν λαό που γράφει την ιστορία του, δεν είναι για να αφηγείται μόνο το παρελθόν του, αλλά για να δηλώσει αυτό που θέλει να είναι στο μέλλον.

Μία σύντομη αυτοκριτική σε όλους μας, θα υπαγόρευε τις ευθύνες μας για τα σημερινά αδιέξοδα, όπως των καταναλωτικών νοοτροπιών και συνηθειών που ιδιοτελώς υιοθετήσαμε τουλάχιστον από τη μεταπολίτευση και μετά, την νομιμοποίηση και ανέχεια της διαφθοράς, την εισαγωγή νέο-μοντερνισμού κανόνων ξένων προς τα ήθη της ελληνικής οικογένειας αλλά και την κατάργηση παραδοσιακών αξιών που χαρακτήριζαν τον ελληνικό λαό.

Αλλά και όλοι εμείς που προτάξαμε την ατομικότητα και το προσωπικό συμφέρον έναντι της συλλογικότητας και της κοινωνικής προσφοράς. Όλοι εμείς που ανεχτήκαμε και επιτρέψαμε να κυριαρχήσει η φαυλότητα, η ανομία, η αναξιοκρατία και η ατιμωρησία.

Μέσα στη δίνη της παγκόσμιας αναταραχής και αβεβαιότητας, στην οποία βρίσκετε σήμερα η πατρίδα μας, θα πρέπει να ανατρέξουμε και να αναβαπτιστούμε στις αξίες και στα ιδανικά του '21, στο «*εμείς*» του **Μακρυγιάννη**, στον πατριωτισμό και τη θυσία των αγωνιστών, να κρατήσουμε αυτά που μας ενώνουν και να αναλογιστούμε «*τι χάσαμε, τι έχουμε και τι μας πρέπει*».

Αγαπητά μας παιδιά, εσείς που είστε το μέλλον της πατρίδας, εσείς που μεταφέρετε όλα τα χαρακτηριστικά της ελληνικής ψυχής, ακολουθήστε τη συμβουλή του **Θεόδωρου Κολοκοτρώνη** και του **Αδαμάντιου Κοραή**. Ο πρώτος, ο αγράμματος πρωταγωνιστής της Επανάστασης, στην ιστορική του ομιλία στην Πνύκα προέτρεψε τους νέους να σκλαβωθούν στα γράμματα τους και να δοθούν στις σπουδές τους. Ο δεύτερος, με την προστακτική του «*δράξασθε παιδείας*», καθιστά σαφές, ότι μόνο μέσα από την παιδεία θα γίνετε ελεύθεροι άνθρωποι, και όποιος είναι ελεύθερος, συλλογάται καλά, και άρα ενεργεί σωστά. Πορευθείτε με όραμα και στόχους στη ζωή σας, προσπαθήστε και αγωνιστείτε, με πίστη και αρετή, για την πραγμάτωσή τους, εμπνευστείτε από τα ιδανικά του '21 και τις διαχρονικές αξίες του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας.

Αυτό το λόγο θα σας πω , δεν έχω άλλον κανένα

Μεθύστε, με τ´ αθάνατο κρασί του Εικοσιένα! (Κ. Παλαμάς)

Χρόνια Πολλά!!!